

บทความวิชาการ :

ความคาดหวังรัฐบาลใหม่ฟื้นเศรษฐกิจ ...
ภายใต้การเมืองหลังเลือกตั้ง 8 ก.พ. 69

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย
วันที่ 29 มกราคม 2569

ความคาดหวังรัฐบาลหลังเลือกตั้งคือการแก้ปัญหาปากท้องโจทยยากคือเศรษฐกิจไทยเผชิญแรงกดดันรอบด้านแนวโน้มการขยายตัวต่ำกว่าปีที่แล้วซึ่งว่าแย่แล้วปีนี้จะหนักกว่า เศรษฐกิจไทยโตต่ำเฉลี่ยร้อยละ 2.1 – 2.5 สะสมเป็นทศวรรษเป็น “Low Economy Growth New Normal” จนกลายเป็นความเคยชินอยู่ในภาวะกินไม่อิ่มเพราะเทียบกับปีก่อนๆ ก็แย่ไปหมดจนไม่รู้ว่ “กินอิ่มท้อง” เป็นอย่างไร จาก การที่หน่วยงานรัฐและสถาบันเอกชนตลอดจนสถาบันการเงินต่างออกมาประเมินว่าภายใต้ความไม่แน่นอนทั้ง จากปัจจัยภายในและนอกมีผล GDP อาจขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 1.7 – 1.8 ขณะที่กระทรวงการคลัง ประเมินร้อยละ 2.0 เทียบกับปีก่อนหน้าขยายตัวร้อยละ 2.0 – 2.2 ข้อมูลนี้ส่งสัญญาณว่าภาคธุรกิจและครัวเรือนต้องเตรียมรับแรงกระแทกจากคลื่นสึนามิที่จะตามมา โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรกเศรษฐกิจจะอ่อนแอจากกำลังซื้อที่ชะลอตัวเป็นผลจากภาวะสุญญากาศทางการเมืองหลังยุบสภาต้นเดือนธันวาคมต้องรอรัฐบาลใหม่อย่างเร็วต้นเดือนมีนาคมทำให้เสียโอกาสในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจไปหนึ่งไตรมาส

เศรษฐกิจไทยปีที่ผ่านมารวมทั้งปีนี้ได้อานิสงส์บุญเก่าจากภาคส่งออกซึ่งเป็นเครื่องยนต์หลัก พุงเศรษฐกิจไม่ให้หดตัว ปีพ.ศ.2568 ส่งออกขยายตัวสูงเป็นประวัติการณ์มูลค่า 339,635 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 12.93 หากเป็นเงินบาทมูลค่า 11.138 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.52 ในเชิงเงินบาทภาคส่วนที่ได้รับอานิสงส์ไปเต็มๆ คือภาคการผลิตขยายตัวร้อยละ 9.70 นำโด่งโดยอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า ขณะที่ส่งออกสินค้าเกษตรหดตัวร้อยละ 10.5 สินค้าเกษตรแปรรูปหดตัวร้อยละ 2.85 ด้านการนำเข้าปีที่แล้วมูลค่าสูงกว่าส่งออกเล็กน้อยทำให้ขาดดุลการค้าเชิงมูลค่า 5,307.9 ล้านเหรียญสหรัฐ

ด้านความเชื่อมั่นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการลงทุนซึ่งเป็นแหล่งสร้างงานใหม่เฉพาะที่ขอส่งเสริมการลงทุน (BOI) ปีที่แล้วสูงทำลายสถิติมีโครงการขอบีโอไอ 3,370 กิจการ มูลค่า 1.876 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 67.1 เป็นการลงทุนจากต่างชาติ (FDI) ถึงร้อยละ 72.4 การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนมีจำนวน 2,779 กิจการ มูลค่า 1.152 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 36 นับว่าอาจจ้างแรงงานได้ 2.2 แสนตำแหน่ง มีผลต่ออุตสาหกรรม-บริการในโซ่อุปทาน 1.0 ล้านล้านบาทต่อปีและมีส่วนในการเพิ่มมูลค่าส่งออก 2.0 ล้านล้านบาทต่อปี ข้อสังเกตการลงทุนส่วนใหญ่ร้อยละ 82.2 กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ EEC และปริมณฑล กทม. อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมดิจิทัล-อิเล็กทรอนิกส์-ปิโตรเคมี โดยเฉพาะการดึงดูดลงทุน Data Center ไทยเป็นอันดับหนึ่งในอาเซียนและอันดับสองของโลก ทีมเศรษฐกิจไทยหลังจากประชุม WEF : World Economic Forum ณ เมืองดาวอส ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ระบุว่าประเทศต่างๆ มีแผนมาลงทุนระดับ

“Hyperscale” ในปีนี้ 5 แสนล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรม New S-Curve, ดาต้าเซ็นเตอร์และเอไอ-อินฟราสตรัคเจอร์ อุตสาหกรรมเหล่านี้เป็นไฮเทคใช้แรงงานไม่มากอีกทั้งซับซ้อนขนาดใหญ่ยกมาจากประเทศต้นทาง ควรจะมีการทบทวนอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมลงทุนโดยยกเว้นภาษีเป็นศูนย์แต่อุตสาหกรรมที่ลงทุนใหม่ล้วนใช้แรงงานน้อยทำให้ได้มูลค่าเพิ่มต่ำขณะเดียวกันกลับมาแย่งตลาดส่งออกซึ่งภาคเอกชน โดยเฉพาะ SME เสียภาษีเต็มร้อยแข่งขันไม่ได้

ปัจจัยเสี่ยงที่ต้องรับมือคือความผันผวนรุนแรงของเศรษฐกิจโลกและการเมืองในระดับภูมิภาคมีความไม่แน่นอนโดยเฉพาะนโยบายของประธานาธิบดีทรัมป์ นอกเหนือจากใช้ภาษีนำเข้าต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองทำให้มีความขัดแย้งกับหลายประเทศโดยเฉพาะกรณีอิหร่าน-สหรัฐฯ กำลังยกระดับเผชิญหน้าทางทหารหากถึงขั้นปิดช่องแคบ “ฮอร์มุซ” ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์ทำให้ราคาน้ำมันโลกผันผวนช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาราคาน้ำมันโลก (WTI) ปรับตัวสูงขึ้น 7.32 เหรียญสหรัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.89 ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและการเมืองระดับภูมิภาคที่เห็นชัดเจนคือราคาทองคำตลาดโลกปรับตัวสูงทุบสถิติล่าสุดอยู่ที่ราคา 5,527.6 เหรียญสหรัฐต่อออนซ์ (1 ออนซ์ = ทอง 2 บาท) ทำให้ราคาทองคำในประเทศขึ้นไปถึงบาทละ 81,350 บาท เพียงแค่หนึ่งเดือนราคาทองคำในประเทศปรับตัวขึ้นร้อยละ 24.2 (อ้างอิงข้อมูล 29 ม.ค. เวลา 10.30 น.)

ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกทำให้มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนซึ่งเงินสกุลบาทไทยอิงอยู่กับเงินเหรียญสหรัฐซึ่งมีแนวโน้มอ่อนค่าทำให้เงินบาทและเงินสกุลต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก แข็งค่า ช่วง 3 เดือน เงินบาทแข็งค่าร้อยละ 3.92 เปรียบเทียบกับเงินริงกิตของมาเลเซียช่วงเดียวกันแข็งค่าร้อยละ 6.54 และเงินหยวนจีนแข็งค่าร้อยละ 2.37 ที่ผ่านมาได้มีการกล่าวกันว่าเงินบาทแข็งค่ากระทบส่งออกแต่ปรากฏว่าส่งออกขยายตัวสูงเป็นประวัติการณ์ร้อยละ 12.93 เนื่องจากสกุลต่างๆ ของภูมิภาคล้วนแข็งค่าขณะที่ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ทำ “Forward Exchange Rate” ด้วยการล็อกอัตราค่าเงินล่วงหน้าเพื่อป้องกันความเสี่ยง (Hedging) จากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน เหตุผลที่บาทแข็งค่าส่วนหนึ่งจากเงินเหรียญสหรัฐอ่อนค่าและจากปัจจัยไทยมีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ (International Reserves) ค่อนข้างสูงล่าสุด ณ สิ้นปีพ.ศ. 2568 เงินสำรองสุทธิ จำนวน 305,597.3 ล้านเหรียญสหรัฐ สูงสุดเป็นประวัติการณ์ในจำนวนนี้เป็นทองคำมูลค่า 33,578.2 ล้านเหรียญสหรัฐหรือประมาณ 21 ตัน เป็นเหตุผลสำคัญทำให้เงินบาทเป็นที่เชื่อถือและเป็นหนึ่งในเงินสกุลหลักของตลาดเอเชียแปซิฟิก

ภายใต้เศรษฐกิจที่ซบเซาความคาดหวังรัฐบาลหลังการเลือกตั้งให้เข้ามาแก้ปัญหาซึ่งคงไม่พ้นนายกรัฐมนตรีที่มาจากพรรคการเมือง 1 ใน 3 พรรคหลักที่เป็นแคนดิเดตอยู่ในโพลต่างๆ โจทย์ยากที่รออยู่คือการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มสภาพคล่องและกำลังซื้อของครัวเรือนที่ลดต่อเนื่อง การแจกเงินในรูปแบบต่างๆ เป็นแค่ยาต้มยาหอมแก้ได้ชั่วคราว สะท้อนจากปีที่แล้วใช้เงินเป็นหลักแสนล้านแต่ GDP โตได้เพียง 2.0 – 2.2 ปัจจัยที่กำลังซื้ออ่อนแอเกี่ยวข้องกับรายได้ไม่พอกับรายจ่าย เศรษฐกิจที่ซบเซาทำให้การแข่งขันด้านราคาสูงธุรกิจทั้งภาคการผลิตและบริการต่างต้องลดราคา นอกจากแข่งขันเองในประเทศยังต้องสู้กับสินค้าราคาถูกจากจีนทั้งแบบมีหน้าร้านซึ่งเข้ามาอิมพอร์ตร้านค้า-ร้านอาหารเต็มรูปแบบ แกวคล่องลมเสียตัวละ 30 – 50 บาท แวนตามีกรอบและเลนส์ราคาขายส่ง 10 บาทหากขายปลีก 20 บาท ขณะที่สินค้าออนไลน์

ราคาถูกแบบมหัศจรรย์ผลข้างเคียงคือผู้บริโภคได้รับประโยชน์เงินเพื่อต่ำถึงขั้นติดลบแต่ระยะยาวการจ้างงานในประเทศจะหายไป

ปัญหาของไทยประเด็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจคือความขัดแย้งชายแดนไทย-กัมพูชาดูท่าทีแล้วไม่น่าจะจบด้านเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับการส่งออกเฉพาะผ่านชายแดนปีละ 1.7 แสนล้านบาท นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยวและการลงทุนตลอดจนแรงงานกัมพูชาเฉพาะที่ถูกกฎหมาย 396,930 คน โดยสิ้นเดือนมีนาคมจำนวนครึ่งหนึ่งจะหมดสัญญากลายเป็นแรงงานผิดกฎหมาย โจทย์ยากคือความสัมพันธ์ไทย-กัมพูชากลับมาฟื้นฟูได้ค่อนข้างยากเพราะลงรากลึกไปถึงความเกลียดชังโดยเฉพาะทางเขมรต้องการคืนพื้นที่ซึ่งไทยยึดคืนมาคงไม่ใช่เรื่องง่ายๆ เพราะคนไทยคงไม่ยอม

การฟื้นเศรษฐกิจนอกจากส่งออกและกระตุ้นการบริโภคยังเกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว หลังวิกฤตโควิด-19 ยังไม่ฟื้นตัว จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติปีที่แล้ว 32.9 ล้านคนลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 7.2 รายได้ 1.59 ล้านล้านบาท หดตัวร้อยละ 4.5 ปีนี้ตั้งเป้า 36.7 ล้านคนแต่ตัวเลขจริงอาจต่ำกว่าสำหรับนักท่องเที่ยวไทยรายได้ 1.16 ล้านล้านบาท คนไทยชอบสนุก-ชอบเที่ยวไม่มีสตางค์ก็รีบไปเที่ยวหลังเทศกาลปีใหม่กระเป๋าทิ้งทำให้ร้านค้า-บริการเจ็บบจะกระตุ้นออกอีเว้นท์-แพ็คเกจจอย่างไรก็ทำไป การฟื้นภาคท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับนโยบายต้องจริงจังและเป็นรูปธรรมทั้งระยะสั้นและยาว เหตุผลหลักไทยหลุดโผเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวระดับโลกอีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวทรุดโทรมขณะที่เวียดนามด้านท่องเที่ยวกำลังดีขึ้น

นับถอยหลัง 10 วันก่อนเลือกตั้งความคาดหวังรัฐบาลไม่ว่าพรรคใดจะเข้าวินไม่ว่าใครจะเป็นนายกฯ จำเป็นต้องเห็นโจทย์และปัญหาของประเทศ เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราต่ำจนกลายเป็นความเคยชินเกี่ยวข้องกับปัญหาเชิงโครงสร้างเริ่มจากการเมืองไร้เสถียรภาพ นโยบายหาเสียงน้ำเน่าแบบประชานิยมแก้ปัญหามาวันๆ ส่งผลต่อการแบกหนี้ในอนาคต ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันลดน้อยถอยลงภาคธุรกิจรายเล็กไปจนถึงรายย่อยไม่แข็งแรงถูกทุนใหญ่กึ่งผูกขาดเข้ามาครอบงำตลาดโดยเฉพาะค้าส่ง-ค้าปลีก รายได้สุทธิของประชาชนลดลงกระทบไปถึงการใช้จ่ายใช้สอยและส่งผลกระทบต่อธุรกิจและหนี้ครัวเรือนสูงกลายเป็นกับดักคืนไม่ออก นอกจากนี้เศรษฐกิจของไทยพึ่งพิงเศรษฐกิจโลกในสัดส่วนที่สูงทำให้มีความเสี่ยงจากเศรษฐกิจคู่ค้าหลักชะลอตัวรวมถึงการขัดแย้งซึ่งโลกแบ่งออกเป็นหลายขั้ว “Extreme Polarization” อีกทั้งช่องว่างของเศรษฐกิจดิจิทัล-เอไอกับเศรษฐกิจยุค 3.0 ซึ่งใช้แรงงานเข้มข้นนับวันจะทิ้งห่าง ความคาดหวังของประชาชนขอให้รัฐบาลใหม่เลือกเฟ้นรัฐมนตรีและทีมงานเศรษฐกิจต้องมีคุณภาพเข้ามาแก้ปัญหาให้หลุดจากกับดักไม่ใช่มาแก่งแย่งแบ่งเค้ก.... หรือที่กล่าวอาจเป็นไปได้เพียงความความฝันเท่านั้น

สามารถสแกนและดาวน์โหลดบทความนี้ได้ที่นี่ QR CODE
รวมถึงค้นหาบทความทางวิชาการของดร.ธนิต โสรัตน์ ได้ที่
เว็บไซต์ www.tanitsorat.com tanit.sorat
 ดร.ธนิต โสรัตน์

